

РЕШЕНИЕ

№ 37406

гр. София, 29.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5543** по описа за **2026** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. А. М. срещу решение № 1052/25.03.2026 г., постановено по НАХД № 9008/2025 г. по описа на СРС, в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-008189/09.05.2022 г. на началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП, на основание чл. 185 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

В жалбата се излагат оплаквания, че районният съд не е съобразил разминаванията между АУАН и НП по отношение мястото на извършване на нарушението. Счита, че в диспозитива на решението също не е посочено мястото на извършване на нарушението, с което се нарушава правото на защита. Съдът не е събрал служебно доказателства относно твърденията на жалбоподателя, че е преминал на жълта светлина, като решението е постановено само въз основа на твърденията на служителите, съставили АУАН.

Ответникът - началник сектор СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, съобразявайки събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение.

Касационният контрол на оспореното съдебно решение е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществени процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които съдът следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

От фактическа страна районният съд е приел за установено, че на 26.04.2022 г., около 04:18 ч., полицейските служители Е. В. и Б. В., изпълнявайки служебните си задължения, назначени като автопатрул, се намирали на кръстовището на [улица]и [улица], движението където се регулирало от трисекционна светофарна уредба, работеща в нормален режим. Същите изчаквали на червен за тях сигнал на светофара, с намерение да извършат ляв завой по [улица]и към [улица]. В това време други автомобили нямало на кръстовището. Когато светофарът за тях светнал зелен сигнал, с намерение да потеглят, се наложило да спрат, защото от лявата им страна по перпендикулярния път лек автомобил марка „Шеворлет Колос“, с рег. [рег.номер на МПС] , движещ се по [улица]в посока към [улица], навлязъл и преминал на кръстовището с [улица]на забранен (червен) за него сигнал на светофара и продължил към [улица]. Полицейските служители го последвали и след като го настигнали и го спрели. Установили водача - Н. А. М., който бил сам в МПС – то. Допълнително констатирали, че водачът управлява МПС със СУМПС с изтекъл срок на валидност – до 14.12.2020 г. и не носи контролен талон към СУМПС

Служителите на реда съставили АУАН за извършените нарушения на чл. 6, т. 1, чл. 100, ал. 1, т. 1 и чл. 150а, ал. 1 ЗДвП. Отразено е, че в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], Н. А. М. управлявал лек автомобил марка „Шеворлет Колос“, с рег. [рег.номер на МПС] , като на кръстовището с [улица]навлиза и преминава на забранен (червен) сигнал на трисекционна светофарна уредба. Допълнително е отразено, че водачът управлява МПС с изтекъл срок на валидност на СУМПС и не представя контролен талон към СУМПС. Впоследствие било издадено НП от началник сектор СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, с което на основание на касатора на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП, на основание чл. 185 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

Въззивният съд е установил фактическата обстановка въз основа на писмените доказателства и показанията на разпитаните свидетели. Направен е извод, че АУАН е съставен, а НП е издадено от компетентни органи, в кръга на предоставените им в закона правомощия и съдържат предвидените в чл. 42, респ. чл. 57 ЗАНН реквизити. Районният съд е обосновал изводи, че НП е издадено при липса на допуснати съществени процесуални нарушения, както и при правилно приложение на материалния закон (с изключение на частта за отнемане на 8 контролни точки, но това не е предмет на оспорване пред касационната инстанция). Изложил е мотиви, че кредитора

показанията на свидетелите Е. В. и Б. В..

Районният съд е счел, че жалбоподателят е осъществил визираните в НП административни нарушения и въз основа на това е потвърдено наказателното постановление, с което са наложени трите административни наказания „глоба“, като отменено единствено в частта, с която се отнемат 8 контролни точки.

Решението е частично правилно.

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. В обжалваното решение са изложени мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият касационен състав изцяло споделя.

Съдът е обърнал внимание на гласните доказателствени средства, които подробно е обсъдил и анализирал. Крайните изводи за поведението на жалбоподателя са основани на обективна и логически издържана оценка на комплекса събрани по делото доказателства. Въззивният съд не е допуснал нарушение при оценката и анализа на доказателствата, кредитирайки показанията на свидетелите (полицейските служители). В тази връзка полицейските служители пряко са наблюдавали ситуацията, а именно навлизането и преминаването на автомобила, управляван от касатора, на забранен (червен) сигнал на светофарната уредба на процесното кръстовище на [улица]и [улица]в [населено място]. Показанията на полицейските свидетели подробно отразяват движението на автомобила и преминаването на забранен (червен) сигнал на светофара, а не на жълт сигнал. Посоченото обстоятелство е категорично установено със свидетелските показания и не са налице основания за служебно събиране на други доказателства за установяване на същото, а и касаторът не сочи какви са несъбраните от съда доказателства. В тази връзка не се споделят възраженията в жалбата за допуснати нарушения при установяване на фактическата обстановка, свързани с преценката на свидетелските показания.

Не се споделят възраженията за допуснати съществени нарушения при съставянето на АУАН и НП, доколкото от съдържанието им ясно е посочено мястото на извършване на нарушението, а именно кръстовище на [улица]и [улица]в [населено място], т.е. липсва противоречие в двата документа по отношение на мястото на нарушението.

Несъстоятелно е възражението, че в диспозитива на оспореното решение липсва посочване на мястото на извършване на нарушението, тъй като няма такова изискване за съдържанието на диспозитива. Ясно е отразено в коя част се потвърждава и отменя наказателното постановление.

Освен това, в мотивите на решението точно и ясно е посочено мястото на нарушението.

Съгласно чл. 6, т. 1 ЗДвП участниците в движението съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. Това означава, че при наличие на работеща светофарна уредба, какъвто е настоящият случай, участниците в движението дължат съобразяване със светлинните сигнали. В настоящия случай жалбоподателят, управлявайки автомобил, е навлезнал и преминал на забранен (червен) сигнал на светофарната уредба на кръстовището на [улица]и [улица]в [населено място]. В тази връзка е извършено нарушение чл. 6, т. 1 ЗДвП, поради което правилно на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП (редакцията към момента на извършване на нарушението) е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева. По тези съображения правилно е потвърдено наказателното постановление за обсъжданото нарушение.

Нормата на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП регламентира, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, да не е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, както и свидетелството му за управление да е в срок на валидност, да не е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс и да не е обявено за невалидно, тъй като е изгубено, откраднато или повредено. От свидетелските показания се установява, че притежаваното от касатора СУМПС е с изтекъл срок на валидност, поради което е извършено нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП и с оглед чл. 185 ЗДвП (редакцията към момента на извършване на нарушението) правилно е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева.

По отношение на нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП към настоящия момент обаче е налице законодателна промяна. С ДВ бр. 63/25.7.2023год. нормата на чл. 100, ал. 1 т. 1 от ЗДвП е променена като от същата е отпаднало задължението за носене на контролен талон към СУМПС, съответно в нормата на чл. 183, ал. 1 т. 1 от ЗДвП не е предвидена санкция за неносене на контролен талон. С други думи отпаднала е наказуемостта на това деяние. Налице е влязъл в сила нов по-благоприятен за дееца закон, който по силата на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН следва да намери приложение. В контекста на изложеното по-горе в частта на т. 3 от наказателното постановление се явява издадена в нарушение на материалния закон и като такова следва да бъде отменено, респ. решението на СРС следва да се отмени в тази му част.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63д, ал. 3 ЗАНН в полза на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, съответстващо на частичното оставяне в сила на атакуваното решение, което е в размер на 44,31 евро, съответстващо на чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1052/25.03.2026 г., постановено по НАХД № 9008/2025 г. по описа на СРС в ЧАСТТА, с която е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-008189/09.05.2022 г. на началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Н. А. М. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП и вместо това:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-4332-008189/09.05.2022 г. на началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, в частта по отношение на т. 3, с която на Н. А. М. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лева за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1052/25.03.2026 г., постановено по НАХД № 9008/2025 г. по описа на СРС, в останалата оспорена част, с която е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-008189/09.05.2022 г. на началник сектор към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Н. А. М. на основание чл. 183, ал. 5, т. 1 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева за нарушение на чл. 6, т. 1 ЗДвП и на основание чл. 185 ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лева за нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП.

ОСЪЖДА Н. А. М. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на

44,31 евро, представляваща направени разноси пред касационната инстанция.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.